

at opdrive over det ganske Land, og det ærede Medlem ved endvidere, at i Forbindelse med Overvejelserne angaaende hele Spørgsmaalet om Bolignødens Afhjælpning i København er det Gang paa Gang fra særdeles kompetent Side fremhævet, at med det Arbejdsantal, der staar til Disposition, kan der ikke fremstilles mere end 3—4 000 Lejligheder i København aarlig, hvilket nogenlunde svarer til Normalforbruget paa Grund af Befolkningstilvæksten. Mon da ikke Vejen til at komme udover disse Vanskeligheder skulde være, at man arbejdede i længere Tid end 8 Timer, hvorved et Antal Arbejdere vilde blive frigjort til Optagelse af et øget Byggeri? Jeg tror, at det ærede Medlem paa dette Omraade kommer til at opgive Doktrinen til Fordel for det praktiske Livs Krav. Hvis Arbejdstiden øges med 20 pCt., bliver der en tilsvarende Procent af det samlede Tal af Arbejdere til Disposition for øget Byggeri, og det bliver maaske til syvende og sidst den eneste Vej, ad hvilken Bolignøden kan afhjælpes, idet jo Arbejdsantallet indenfor Bygningsindustrien gennem en Aarrække har været i Aftagende, saaledes at der nu er et 30 pCt. mindre Antal Bygningsarbejdere, end der var i Aarene umiddelbart før Krigen, hvilket jo utvivlsomt er et Resultat af en Politik med Hensyn til Tilgangen til disse Fag, som højest sandsynligt baade Arbejdere og Arbejdsgivere har været enige om at følge; men som tydeligt viser, at alt, hvad man i disse Kredse enes om, bør Samfundet ikke uden videre holde sig udenfor, fordi det kan faa højest samfundsfarlige Følger.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen siger saa, at man aldeles ikke fra Københavns Kommunes Side har lagt Parcelbyggeriet Hindringer i Vejen, man har kun fastsat Grænser, som i og for sig er rimelige, under Hensyn til den Lejeydelse, som de vedkommende Personer kan præstere, og under Hensyn til Rentabilitetsberegningen for det hele Byggeforetagende, og det er i og for sig kun godt, at man gør det. Det havde blot været ønskeligt, at man havde gjort det længe før, saa var maaske adskillige af de sørgelige Tilstande undgaaet, som det ærede Medlem saa veltalende har skildret, og som nu bestaar saa mange Steder i Forbindelse med det Boligbyggeri, der har fundet Sted gennem de senere Aar. Men at der ikke skulde kunne ventes noget synderligt Parcelbyggeri paa Grundlag af den Lovgivning, der nu er tilvejebragt, tror jeg ikke det ærede Medlem har Ret i, og det er ogsaa Gang paa Gang her fra Folketingets Talerstol hævdet, at den Vej til Financiering af

Byggeforetagender bag Prioriteterne, som er aabnet gennem den sidst vedtagne Lov om Laan til Boligforanstaltninger, vel vil kunne fremme Parcelbyggeriet, men ikke høj Bebyggelse i Hovedstaden og i Storbyskerne her i Landet. Jeg haaber nu, at den skal kunne fremme begge Dele, men jeg tvivler ikke paa, at i første Række vil Parcelbyggeriet blive fremmet derigennem, og det er i og for sig glædeligt, fordi eget Hus er langt at foretrække for Bolig i store Kaserne, naar det vel at mærke ikke overstiger den vedkommendes økonomiske Kræfter, og ogsaa fordi den, der bor i eget Hus, i langt højere Grad er villig til at anstrenge sig for at holde sit Hjem oppe, end Tilfældet i Almindelighed er med den, der bor til Leje, og derigennem skabes der netop ved Parcelbyggeriet en mindre Risiko for Statsboligfonden, end Tilfældet vil blive ved den høje Bebyggelse.

Det ærede Medlem siger videre, at saa længe vi er inde i en abnorm Periode, maa det offentlige støtte Byggeriet, ellers tør ingen bygge. Nej, det er rigtigt. Men det offentlices Pligt indtræder dog først, naar man har bragt Byggeomkostningerne ned paa det laveste Niveau, som overhovedet er opnaaeligt, thi det kan jo gerne være, at man i mange Tilfælde gennem Støtten naar det modsatte af det, som er Hensigten. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at man i mange Tilfælde ved Statsstøtten opretholder Abnormiteterne, og jeg tror ogsaa, man ved Bevarelsen af en Huslejelovgivning som den, vi har haft hidtil, og som vi har begrundet ved de abnorme Tilstande, netop bidrager til at opretholde de abnorme Tilstande, som kræver denne Lovgivning. Her staar vi overfor en Vanskelighed, som det er nødvendigt at hugge igennem, og det er det, man gør et Forsøg paa gennem det Lovforslag, vi her behandler, og gør det under en saadan Form, at der tilvejebringes en Overgangstilstand, som gør det muligt at indsamle det fornødne Erfaringsmateriale med Hensyn til, ad hvilke Veje man skal modgaa en ubillig Udnyttelse af en muligt forhaandenværende Boligsituation, naar det Tidspunkt indtræder, da Restriktionerne endeligt og afgørende falder. Jeg tror ikke, der er anden Vej ud af denne Sag, om vi ikke skal fortsætte ud i en fuldstændig uoverskuelig Fremtid. Jeg tror ærlig talt heller ikke, at de, der producerer Boliger og besidder den Sagkundskab paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har demonstreret i Dag, i Virkeligheden er interesserede i at opretholde en Lovgivning, som til syvende og sidst er,